

ספר תורת הקנאות

לר' יעקב עמדין

והוא קבוצת מאמרים וכתבים
נגד שבתי צבי ומתי סודו

צילום הדפוס הראשון, אמשטרדם תקי"ב

נדפס מחדש

על ידי

הוצאת מקור בע"מ

ירושלים, תשלי"א

מכתב הארקי מרש"א בשם הישיבה הכריתית לקהל הנאשרת נמצאו בחני כה בדיועל מכתב ש"צ ישר"י

דקלמו וזאם שחא תחלתו באונם . סוכו היה ברנן ונכט בשכתי תקנות . להדוף חזרים עמו . ולא חמל על מיטב הנאן .
 וזה דמות תערונו על עם הקדושים אשר בארץ הזה . שטורנו בכניסנום באומנים בכרית אלקים וקיינום בענוים וקרא שפתנו כי
 עלן היתנום כל היום . והיו להאורות לאותות ולנו עדים לדורות הבאים . לעבוד את קונם בכל לבנם וככל כפשי . אוי לאזנים
 שככה שמועתי . להסתת ולהעליל חמאים בעדת נדיקים . ולכלם כשס' קרא . והלא לשוטט און דאכה נכסנו ואויבינו ילענו
 לנו . וכל יום ויום קללתו תחוכה מחכרו . לומר עד חתי כחאים תאבהו פתי . ולקרות אותם כסם בת לנים . וד יהיר לך שונו בת
 מנבים . כת שרבים . דכולהו איתכחו בנו יהוה כעס ישראל אשר בו יתכאר יורם וקדם יורונו וכוהו כל הגוים באחרים רק עם
 חכם ונבון חנוי הגדול הזה נאמן בכרית אמונתו ותורתו המקובלת . ולא ישוע לקול וילתשים מחכמי האומות . שואלים והורשים
 ויחכמים קת מסכנין התורה והכבדות . כדי יסבכיוו לדעתם ודתם שפירשו . ועשו להם כורס באמונתם . ועתה אומרים
 שהספר עליהם בלדות . להקראם בכל הכל ולא חסם . פתי יאיוון לכל דבר הקשה כמוהם . יחלמו יוציא מלין ופירושים דקונים
 בפסוקי התורה אשר לא יקבלם השכל . ולנים לנן חמדו להם . יחמשיאל ונשי שמיים פירושים יטענות יתם .

והנהל נמת שלחפתנו ובלאותנו טק ונעקת מרה מוכח פני עליון . יעשוני בניך בכלי יור שמונבים בהם האומות
 וכינו תמם בשם ישימי . מיום חרנן בתינו עד פתה . כולם שופם הזכית על תמלתם וזה האחרון הכבד על כולם כמטא ההחרה
 וכל הנהו כתינן הרוב לפשרים . אוי נא לאתה נושה אוי נא לאתה בליוה . וכן קבאת ה' נבואת מוסבה בנו להעיר און כל
 בני קלמס קודם בליותינו אלה ששכי הכסרות בכברי האומות . המסורים ללב . לה' אלהינו להביא בחשפט על כל נעלים .
 והוא יכרע ימיו שאינו עויר גדבורו ויוונתו היקבלת מאבותינו ודו' הקדושים . יכפו אל רהנים וסטי כוב . הגלות למ
 ולבנינו להוכיח במימד על כל דבר פטש לקול יעשה ולכפר הרע מקרבנו . וזהה אכמו התמויים לטעה בשם כל חכמי ישיבתנו
 הכלליית . בהורנוא רחל בא עליה ודימא . אל קרא ונקם נקם כרית . ה' נבואת שונו . ינכח נבורת תורתו שתעלה השפיה
 רשיא אשר שלהבת יי . מבדן חרמיין וסמין לכל אש ואשה . גדולים ובני דעת סבהתם בדיאם יולונו כיום נוס החמישי הוא
 חורם אב . לאכול או לפנות בו . והכסף אשר לא תעשה . והאיש אשר יעשה בודן ימלו בכל האלות הכוזבות כספר התורה . הוא
 אחר הוא ביום ובלילה . אחר הוא בנאנו . אחר הוא בבואו . נכדילו ה' לרעה . ויכל שבי ישראל כרעב וכנחא ונקוסר כל .

וזהו שטורנו הכבד . לא יראה בחמות נבור .
ומבאן מהיער נרא אליכם ראשים מכונים ופרכים הדור שבקלה היהוהי שכל אשר לא יחוש לגורתנו זאת יואכל וישתה כמורד
 ביום נוס התענית הכ' . תהי הושרה על שמים לקבל העדות על פי ב' גדים כשרים . ולהודיע בכתב לנו שם אל
 שיות העברינים . כדי שבתרעה תקול שופר כרעו בידעה העברים ונכריוהו ונכרסויהו ליוונדה וחוחרם וארוה הוא לאל ישראל
 בכל אלות הכרית הכוזבות בשפר תורת משה ועמו כל העם ואומר אין ונשלח נשלח ספרים ביד הרבים לקלות גדולות שבגולה
 שיצאו נם היה כותב לקלו ולהחרימו בשונו ברבים . ויהיה כנש"טעוד יסוד וחס מערעו ותהיה תשובתו . ככרת יותקן ועשוי
 לחכוי ערמו יושבי על יודין . תמויה בליסום עמה . ואז כועמד ג' וחס יתירו לרהבדני . והחסם כדון וכהלכה . כרת כופר כפסג
 לנדקה כפי הכראה בעיניהם ינורחמו ואת תקרא בושה עשר טנים רנופת כל פכה וטעה בכל כתי כנסיות ההם . יום שבת קודש
 קודש ר"ח אב . וכל העם ישעו ויירו ולא יודון עוד . ובזוטותא ויכייכו אשו ורמשי . לא תרחקוניה . לא תעירו ולא תעוררו את
 האלהה עד שתחפץ . לותן יסוד ה' מחרון אבו . ויתן בלבנו אהבתו ויראתו ויעורנו על דבר כבוד כעו וייהר יקשה ועשה פדותא
 כמתת ניין וככנין יחמלה ויחלו . יראו שיכינו וישונו לכנו .

נופם

קבלה ערות בירושלים חוב"ב : כמותת תלמיא כי דינא כמדא הוינא . ואשא לקדונוא הפסם ככולל תהו' רר משה חכמי תלמיא
 פסדי

גביית ערוה מביד הגדול שביהודים

סבדי והעיר כמדת ערות כלת פהול כללה. אף שידעו שמוסד הדבר כין תא ביחולו וזממן. משכתי גבי תר קודם
 טרדור דתו: האל טלג ליות לשערי ויחטל. ונאמר: הם נקרים פשו כח לואכלים כחור אגילת כסח נס תסה כרסה
 על אגילת מלב כח האדם וא כל היתוד אמוס: וגם יזעמי דכרתי ויאלס חזר בעל תורה גדול שגסה נ"כ כדכרה יאז"כ
 פה תסכה. נס מדעמי שסכנת עב הילה"ס על עמיו שהחזיקו וכן דוד יקובן קבל גדול מן אשירי ויאלס טוב כל על על
 קרה על שיואל הכניא ולכשת על קברו ולהתפלל. א. ובזכות היה כן פרוץ חזר יסבור וזמד על ערות. והיה שמו שיואל
 לאזכרי. והלבוש ש מתקלכין הערבים והשמיים של הקהל העמיו את העירה על שיואל הכניא ככיה כרות ולתקרת ופסעות
 לכותה חלות. כל הקהל יהיה לוטה להתפלל. והוא ש"י יע' שמוערה אכשם אר חזר לא רנו להתפלל יע' לעולם לעגל אש
 יקום זממן של יושפאלים. והיו אוליס וגו נש וסכרבים כל הילה. ולא היו מתפללים עברית. והקהל העמיו עליו שיח
 להעלה ולא היה. ובכאל כר שכבו עד סוף לעלת השדר. ועמד לעלות סוף חזר אהר שהעיתו בו. יחד לזערה ולקח הקהל
 חזר כדור הכה על קברו של שיואל הכניא ואזכר. שיואל שיואל הכניא שיר אור ונכחיותו דומים אתי שחזר זה שיואל
 לאזכרי. וז"ל לקח הקהל ושיכר את העשיות וככה כל היות. כיון שראו כל הקהל וההבלו. התכלל כל אהר הרבית
 כיוודות. עוד שזעמייה זכס הכולל הכר אהרית יתקין אכ דר"ו דשעמיי בשה"ק וימלס טוב"כ. ששעמי חרבו גדול
 יכ"ל ש"י יוש"כ שכתב לבאן לאזד שהיה חמיון בו. ונתם את עמיו זכי היה אל יקום שכתו גבי. דהיינו שכותב שם הקדוש
 ככתובתו. אהר והאלי יחזרים אונו בכל יום יום. גם הזכס המול והחזר יודות פירו דער. ששעמי ויפ יום ואלאשי ככה
 כעמיו. גם שזעמי שוקרים כחתי יתולס. שכתב תכ"ל הבכ"ח ש"י. ונתן ובלבד את כל יתולס. ולענין כזאת לא היו כל כך
 שפחים כיתולס כי אש שלם. דהיינו שני חמיות. הגולס. הגאון הנחמד וזר קול מהיה אהרם חונף. והתקולל סח"ק
 שחזר ענין שמה שהפסד בכל כתבי אהר"ל. והוא שיהיה ספק להם דבר שיואל אכן כן. ואלו"ל. לא היו יום בו. י
 ש"כנתן ולא היו יום לו. יתדכה סודו הקורב. עוד שגברו אתם חיותולס. וכסכתרעו חיותולס הלכו לחיותו וגם כלכלו
 את העולם והלכו לחיותו במה אלס חיותולס. יושפאל יתולס. והמורס באזכר סקורין דאזכר קרין. אכן ששם חזר הקל
 יהו וכו' לכות ש"י. וכמו היה כחור כחור יחזרו לו. שכל כך להחזר על אהר תאחר חלק שמה שיש כן קלה ויזהר היתה אמתו של
 ש"י. והלך הכזור אהרה לו סגור הדלת וכבר. וז"ל חמיה חלק ליה הגשיליות ועל"כ אהרה שיתיה לה הוכסאים. י
 ביצן בקול גדול. וימוש אביו ויכיר הדלת ואל לו שסכה. סיפר ז"כ. הווארטי א תול אביו לקלל ולדק לש"כ ולאתו. א"ש"י
 היה זה עשה. אש היה עשה הנכה היה עשה יקרון גדול. גם הוירני חסכה א שיואל דקון. שכותב תכ"ל ש"י ונתן
 לשלכותו. ועשה כיה שנתן ונדרשו והסמיות. וכל לכפר הסיון לה סקוריה חייאן. ונתחלה אל כ"כ אהר. והיה ל"כ כן
 יסוד. וכל כן לוסכ ותי. וז"ל היה שזיה אונו. ולקח חת והלכו לכה"כ. ונתחלה אל כ"כ אהר. והיה ל"כ כן
 היות לתוכה וסגר הכה"כ והוא היה ששעמי היות שוכה יום. וכל כך עלה כהאו של היות עד שכתבו הכלבים הכה"כ. ולא היו
 האכסאים יכולים לשון בילה חשני הכלבים. והלכנו חשני ויכרת הדלת. ולקמו חת וכלל עומד ויכרת חסותו אהר
 ש"י ויה ע"ש אש היה עוד תע. אז"ל שיה"י. גם שזעמי חזר אהר חמיון שחמיו ד שס' והסכה של"י יואז"כ עשה
 תאסה וחסר עמיו ונחש עיוכתי על דמות השם. וזכור אהר זראה הוא כעמיו ש"י יע"ל היו תפילין כדאזכר ורבה ככר חזר.
 וזכור עמיו יקרון גדול. ובהחזר אל עמי אהרה ו של"י יקא חסול גדול כהאזכרי. שכתב אהר של"י לאזכר חיותו של
 ש"י. וזכרה ש"י כ"ל חיה כולס הילה וקאו לה שכתבה כה שעות יוסף הגדוק. וזכר שמה חסדים לקחה אחיה כן ש"י
 שני. והעירה עמיה ש"י כזרה יחזר ג' יום על ליליו. וכשיכר אהרה על הכפר שהיה חת ולא כשהר חתו אבי ע"ש
 בשעמי. וז"ל כ"ל איה"ש כרה. כל חזרן. וילדה להבאר והיה קן חותו. ונעמה גדול חזר כמו שהיה שוקרים. ולכר הות
 שיתין יוסף. דהיינו אכן חזר והוא ש"י ש"י יואז"כ חשף לקרא אהרם וגו' ויכרה לא יזכר וגו' ונאסכו אהרני שני רכסים
 אשיותו אזד ויכר זה זה והבאר חזר דכתיב זה. ויכירי זה. מידאו חותם הכלים ש"י הסוד. ועמינו אהרם כיו"כ אונ'
 אשיותו קלל בשם ודעמיו בו. וזכר שזכר הרבה להשמה. ושל"ל חתו אש לקרן. וזכיר דמו סוף ונחשו לכה"כ ולק' וכתבו

לסאלוקין

ה' ת"ת